

Afvalnieuwsbrief Zoutkoepeloverleg

Nr 22, juni 2006

Op 18 juni 2006 was het precies 30 jaar geleden dat de regering kwam met plannen voor opslag van kernafval in zoutkoepels. In deze nieuwsbrief een overzicht van die 30 jaar.

Herman Damveld h.damveld@hetnet.nl

30 JAAR KERNAFVAL EN ZOUTKOEPELS IN VOGELVLUCHT

18 juni 1976

Op 18 juni 1976 schrijft minister Ruud Lubbers van Economische Zaken (EZ) een brief aan het College van Gedeputeerde Staten van Groningen en Drenthe, waarin wordt meegedeeld dat vijf zoutkoepels in aanmerking komen voor proefboringen voor opslag van kernafval: Gasselte, Schoonlo, Pieterburen, Onstwedde en Anlo. Overall in de provincies Groningen en Drenthe komt het meteen tot de oprichting van actiegroepen. Het is onduidelijk waar de rangorde van de opslagplaatsen op gebaseerd is. Er zijn wel zogeheten criteria voor de keuze van de zoutkoepels, maar de lijst met criteria roept veel vraagtekens op.

Februari 1977

Demonstratie in Onstwedde. Hieraan nemen enkele duizenden burgers en boeren, de laatsten met hun trekkers, deel. Dit is het begin van een langdurige strijd tegen de dumping van atoomafval die uitgroeit uit tot een breed volksverzet.

17 juli 1978

Aankondiging minister van Economische Zaken Gijs van Aardenne tot versnelde uitvoering proefboringen én brede maatschappelijke discussie.

Januari 1984

Het Eindrapport BMD vermeldt twijfels over criteria voor opslag van kernafval, maar stelt

28 november 1978

De Tweede Kamer neemt een CDA-motie aan om proefboringen uit te stellen tot er meer duidelijkheid is over de criteria waaraan de resultaten van de proefboringen zullen worden getoetst.

2 mei 1979

Er verschijnt een nota van een adviescommissie van de regering, de Interdepartementale Commissie voor de Kernenergie (ICK) "Rapport over de mogelijkheden van opslag van radioactieve afvalstoffen in zoutvoorkomens in Nederland" met opnieuw een voorstel tot proefboringen en een bijgestelde lijst met criteria voor keuze van zoutkoepels.

2 juni 1979

Demonstratie in Gasselte waaraan ongeveer 25.000 mensen meedoen.

17 juli 1979

De regering stelt voor om de proefboringen snel uit te voeren zodat de resultaten nog een rol kunnen spelen in de te houden Brede Maatschappelijke Discussie (BMD)

27 maart 1980

Tweede Kamer neemt een motie van het CDA aan om proefboringen uit te stellen tot na de BMD.

6 oktober 1982

Controversezitting in kader BMD over kernafval: veel vragen worden niet besproken, zodat de controverse op geen enkele manier wordt opgelost. Wel wordt duidelijk dat volgens de Rijksgeologische Dienst alle zoutkoepels af zouden moeten vallen, omdat ze niet voldoen aan de criteria die in mei 1979 zijn opgesteld door de ICK.

tevens dat het vertrouwen dat het probleem binnen tien tot twintig jaar is opgelost, groeit "in kringen van deskundigen". Wie die deskundigen zijn, wordt niet vermeld. Vanuit het Noorden

(actiegroepen, bestuurders) komt er kritiek op deze conclusie van de BMD.

28 september 1984

De regering stelt de commissie Opslag te Land (OPLA) in met als doel de opslag in zoutkoepels voor te bereiden. Tot 1986 duurt fase 1 (bureaustudies); in fase 2 vinden op 2 plaatsen proefboringen tot 500 meter diepte plaats en in fase drie op één plaats honderd boringen tot 500 meter en ook boringen tot diep in het zout. De kosten bedragen 74 miljoen gulden.

11 februari 1985

De Tweede Kamer stemt in met fase I. De ministers Gijs Van Aardenne (EZ) en Pieter Winsemius (Milieu) noemen de criteria voor de opslag van 1979 "niet doelmatig": er zouden nieuwe criteria moeten komen. Dus: volgens het gestelde van 1979 criteria vallen. Het verzet in het Noorden tegen opslag van kernafval in zout leeft na het verschijnen van het tweede tussenrapport weer op. Voor het eerst is ook sprake van verzet tegen opslag van atoomafval in Friesland, Gelderland en Overijssel. Op 18 mei 1987 informeert de Milieufederatie Groningen de betrokken gemeenten in het Noord-oosten over het OPLA-rapport en vraagt om een reactie. Rond juni, juli staat de regionale pers bol van berichten over de OPLA-voornemens. In het Financieel Dagblad meldt Commissaris der Koningin Henk Vonhoff van de provincie Groningen ongelukkig te zijn met het voornemen van minister Rudolf de Korte (Economische Zaken) "een onderzoek te starten naar de mogelijkheden om kernafval te storten in Groninger zoutkoepels". De minister hoeft niet te rekenen op medewerking van het Groninger provinciebestuur. Vanuit het Friese provinciebestuur komen vergelijkbare reacties. De provincies Gelderland, Overijssel en Friesland zijn voor het eerst kandidaat voor opslag van atoomafval in zout. Dit geeft aanleiding tot vele politieke debatten en voorbereidingsbijeenkomsten van actiegroepen. Het is tevens het begin van het Zoutkoepeloverleg. Hierin zijn de activiteiten van lokale anti-opslaggroepen, de Milieufederaties Drenthe, Groningen, Friesland, Overijssel en Gelderland gebundeld.

15 september 1987

Milieuminister Ed Nijpels (VVD) brengt een

de zoutkoepels af en in plaats van af te zien van opslag in zout, gaat de regering de criteria aanpassen. Dat roept wederom protest op.

25 maart 1986

Eerste tussenrapport OPLA, met niet veel informatie.

25 februari 1987

Een nota van de Rijks Geologische Dienst (RGD) en het Rijks Instituut voor Volksgezondheid en Milieu (RIVM) over opslag chemisch afval in zout: 23 locaties worden genoemd.

Mei/juni 1987

Het Tweede Tussenrapport OPLA noemt 34 zoutkoepels- en lagen in Groningen, Friesland, Drenthe en Overijssel (dus meer dan RGD en RIVM). Dit rapport wordt niet toegestuurd aan de gemeentebesturen waar de locaties liggen. basisnotitie "Toetsingscriteria ondergrondse Opberging Radioactief afval" (TOR) uit, met een inspraakprocedure. De inspraak tot 26 oktober leverde 4300, vooral afwijzende, reacties op, onder meer over de slechte leesbaarheid.

12 oktober 1987

Nijpels brengt nota over chemisch afval (Storten van niet verwerkbaar afval) uit. Hij zoekt naar een breed draagvlak. Zoutkoepels hebben zijn voorkeur, maar proefboringen zullen niet voor eind 1988 plaatsvinden.

23 december 1987

Nijpels besluit in de TOR-procedure een extra fase in te lassen met een beter leesbare notitie. Ook belooft hij overleg met o.a. milieuorganisaties en hoorzittingen gespreid over het land.

23 april 1988

Demonstratie in Gasselte onder het motto: "Afval in zout fout" trekt 3000 deelnemers.

21 oktober 1988

In antwoord op Kamervragen stelt Nijpels, dat de TOR-inspraakronde begin 1989 zal starten en aan de organisatie van die inspraak veel aandacht te besteden.

15 juni 1989

Het Eindrapport van de commissie-OPLA over

fase 1 verschijnt, 2 jaar na de tweede tussenrapportage. De minister van EZ, Rudolf de Korte, schrijft aan de Kamer dat nog een extra fase, fase 1a, nodig is (kosten 12,5 miljoen gulden), "voordat een besluit mogelijk is over het overgaan tot fase 2", d.w.z. tot proefboringen.

28 september 1989

Nijpels, in antwoord op vragen van Groen Links, herhaalt de toezegging van ruime verspreiding, schriftelijke en mondelinge inspraak over de toetsingscriteria.

29 januari 1990

D'66 dient een motie in om niet in te stemmen met f12,5 miljoen voor fase la OPLA. De motie wordt verworpen door CDA en VVD. PvdA en Groen Links ondersteunen de motie. Afronding van fase 1 wordt nu eind 1992 voorzien.

22 februari 1990

Milieuminister Hans Alders (PvdA) staakt de TOR-procedure en brengt dit onder bij een actiepoint (actie 62) van het Nationaal Milieubeleids Plan (NMP), namelijk de vraag of en zo ja onder welke voorwaarden afval ondergronds mag worden opgeborgen. Er "zal voor de uitvoering van actie 62 een overeenkomstige procedure worden gevolgd als voor de ontwikkeling van het toetsingscriterium was voorzien." Eind 1991 verwacht de minister het regeringsstandpunt vast te stellen.

24 april 1991

Brief van Alders aan de Tweede Kamer, waarin hij schrijft dat de resultaten van de inspraak uit 1987 "erg tegenvielen". Hij heeft nu vier organisaties benaderd, die een overzicht maken van de controverses. Daarover komt in juni een studiedag. Van de milieuorganisaties heeft hij de Stichting Natuur en Milieu benaderd, die "medewerking heeft toegezegd".

7 mei 1991

Natuur en Milieu schrijft aan de Tweede Kamer dat medewerking helemaal niet is toegezegd.

16 mei 1991

De PvdA-fractie van de Tweede Kamer vraagt Alders schriftelijk waarom hij "denkt te moeten afwijken van de door zijn voorganger beloofde

brede maatschappelijke inspraakprocedure" en waarom hij een studiedag wil.

21 augustus 1991

Het ministerie van VROM nodigt de regionale Milieufederaties en -raden uit voor de studiedag die (in plaats van in juni) op 12 september in Utrecht wordt gehouden.

5 september 1991

De Milieufederaties en -raden schrijven een brief aan Alders. Ze willen eerst weten wat het doel van de bijeenkomst is, welke vragen de minister heeft en op welke wijze hij in de betrokken regio's discussiebijeenkomsten gaat organiseren. Op deze brief is nooit geantwoord.

26 oktober 1991

Alders plaatst een onduidelijke en vrijwel onvindbare advertentie over de inspraak en dat roept weer veel verzet op.

20 november 1991

Zeven gemeentebesturen en het provinciaal bestuur van Groningen vinden de advertentie misleidend en vinden dat Alders een nieuwe advertentie moet zetten.

25 november 1991

Tommel (D'66) en Willems (Groen Links) hebben een motie ingediend om te stoppen met het OPLA-onderzoek. Andriessen deelt de Kamer mee die motie te ontraden. De motie wordt bij de stemming in de Kamer door de genoemde partijen gesteund, de rest (VVD, CDA en PvdA) wijzen de motie af.

27 november 1991

Het Zoutkoepeloverleg, een overleggroep van lokale en regionale groepen in het Noord-Oosten van het land, stuurt de inspraakreactie op naar Alders en - ter kennisneming - naar betrokken gemeenteraden e.d.. Naar later blijkt wordt deze reactie bestuurlijk breed onderschreven.

11 december 1991

Alders schrijft aan het Interprovinciaal Overleg (IPO) geen nieuwe advertentie te willen zetten, omdat milieugroepen zijn overgegaan tot het geven van meer bekendheid op lokaal en regionaal niveau. Hoewel de minister vindt dat het "voor een belangrijk deel (om) een ethische

discussie" gaat, stelt hij: "Deze discussie kan niet worden gevoerd op basis van principiële stellingnamen".

1992

Bij de begroting van Economische Zaken voor 1992 wordt voor het jaar 1993 nog eens 6 miljoen gulden uitgetrokken voor kernafval-onderzoek. De Kamer stemt hiermee in.

mei 1993

Op 14 mei 1993 verschijnt het regeringsstandpunt naar aanleiding van de inspraak. De regering (PvdA en CDA) vindt nu dat kernafval terughaalbaar op moet worden geslagen, maar waarom dat moet en wat terughaalbaarheid is, blijft duister. Milieu-minister Hans Alders stelt dat zout "minder aantrekkelijk" is voor een "permanent terugneembare berging"; maar "het is niet zinvol één alternatief, nl. zoutmijnen, op voorhand uit te sluiten." Zoutkoepels blijven dus in beeld, maar eerst moet verder gestudeerd worden.

November 1993

Het 'Aanvullend Onderzoek Fase 1' is door OPLA in november 1993 uitgebracht. Een belangrijk thema daarin zijn de rekenmodellen om de veiligheid van de opslag te kunnen berekenen. Conclusie in gewoon Nederlands: veiligheidsmodellen kunnen niet worden getoetst omdat daarvoor dertig tot vijftig procent van de totale opslagtijd van enkele honderdduizenden jaren nodig is.

Ook is er een nieuwe rangorde van geschikte zoutkoepels: Ternaard in Friesland; Zuidwending, Pieterburen, Onstwedde en Winschoten in de provincie Groningen; Schoonlo en Gasselte-Drouwen in Drenthe.

1996 Regeringscommissie CORA start

De regering stelt de Commissie Opberging Radioactief Afval (CORA) in om te studeren op terughaalbare opslag van kernafval. CORA wil de technische mogelijkheden van terugneembaarheid onderzoeken en onderling vergelijken. De commissie noemt: opslag in bunkerachtige constructies bovengronds of dicht aan het oppervlak en opberging in mijnen in zout en klei. Daarnaast moet er een studie komen naar ethische en maatschappelijke vragen van de opslag van

kernafval.

1997 ECN heeft haast

Op 18 april 1997 houdt het Energieonderzoek Centrum Nederland (ECN) een studiedag in kleine kring. Het ECN ziet deze dag als het begin van een "zinnvolle maatschappelijke discussie". Het ECN heeft een nieuw opslagplan: Sla het kernafval 25 jaar lang tijdelijk op in zoutkoepels. Daarna kan de volgende generatie beslissen de opslagmijn open te houden of definitief te sluiten.

Dit plan roept weerstand op in het Noorden. Milieuminister M. de Boer stelt hierop in een brief van 24 juli dat het opbergen van kernafval in zout "technisch haalbaar en in principe veilig" is en "dus een van de mogelijkheden blijft die in het onderzoek wordt betrokken". Maar de aanleg van een mijn voor de opslag van kernafval is "thans niet aan de orde".

2000 Meningsverschil

In oktober 2000 komt een meningsverschil tussen Gedeputeerde Staten van Groningen en het ministerie van Economische Zaken aan het licht. GS Groningen stellen in het ontwerp-Provinciaal Omgevings Plan (POP): "De diepe ondergrond mag niet gebruikt worden voor de opslag van radioactief afval en gevaarlijke afvalstoffen. Proefboringen in verband met de opslag van de hiervoor genoemde afvalstoffen in en nabij bijvoorbeeld zoutkoepels worden tegengegaan." De minister van Economische Zaken, Jorritsma, is het daar niet mee eens. Die ruzie tussen de provincie en EZ duurt nog steeds voort.

2001 CORA-rapport "Terugneembare berging, een begaanbaar pad?" verschijnt

Proefboringen en ander onderzoek in zoutkoepels of kleilagen worden niet voorgesteld, maar zijn ook niet van de baan. Voorlopig blijft het kernafval bovengronds. Wel is onderzoek naar ondergrondse opslag nodig: dat moet in het buitenland gebeuren. Daarna komt opslag in zout of klei in Nederland weer aan de orde, mits er voldoende draagvlak voor is. De klei is het dikst ten zuiden van Schiermonnikoog (275 meter), in de omgeving van Arnhem (250 meter) de Noordoostpolder (150 meter) en in het Peelgebied (100-150 meter). Tevens is opslag van kernafval uit het buitenland niet uitgesloten. Dat is de belangrijkste boodschap van het rapport

"Terugneembare berging, een begaanbaar pad?" van de CORA. Maatschappelijke kwesties, zoals de invloed van de bevolking bij de besluitvorming en verantwoordelijkheid voor toekomstige generaties, komen onvoldoende aan bod. Dat is niet verwonderlijk, gezien de ruzies die hierover zijn geweest: enkele leden van CORA wilden het eigenlijk niet over maatschappelijke kwesties hebben, maar zien kernafval uitsluitend als een technisch probleem.

2002 Balkenende over kernafval

De regering-Balkenende geeft op 11 november 2002 aan het bestaande beleid voor de terughaalbare opslag van radioactief afval in de diepe ondergrond te willen voortzetten. Dit als reactie op het CORA-rapport.

De regering stelt: "De beperkte omvang van het Nederlandse kernenergieprogramma en de relatief geringe hoeveelheid radioactief afval die daaruit is voortgekomen, rechtvaardigt de aanleg van een eigen ondergronds laboratorium nauwelijks". De regering doelt hier op een laboratorium voor onderzoek naar de opslag van kernafval, voorafgaand aan de daadwerkelijke opslag. Echter, waarom is de 'relatief geringe hoeveelheid' een argument om geen grote uitgaven te doen? Strookt dit wel met de normen en waarden die de regering zegt na te streven? Over morele en ethische vragen zwijgt de regering. Wel wil de regering een (niet nader uitgewerkt) onderzoek tot 2010.

2003 Acht provincies tegen opslag

In april 2003 wijzen de provincies Groningen, Fryslan, Drenthe, Overijssel, Gelderland, Flevoland, Noord-Brabant en Limburg eensgezind de opslag van radioactief afval in zout of klei af. Ze schrijven dat aan staatssecretaris Van Geel van Milieu. Hij zegt op 18 juni 2003 in de Tweede Kamer "enigszins verbaasd" te zijn over deze brief, want "Nederland gaat voorlopig uit van bovengrondse opslag" en "voorlopig wordt nog acht jaar verder gestudeerd".

2003/2005 Europese Commissie maakt haast en struikelt.

De Europese Commissie (EC) brengt op 30 januari 2003 een ontwerp-richtlijn over de opslag van kernafval uit. De Commissie wil dat de lidstaten uiterlijk in 2008 de vestigingsplaatsen voor hoog radioactief afval hebben vastgesteld.

Uiterlijk tien jaar later, dus in 2018, moet het eerste vat met kernafval dan naar beneden gaan. De ondergrondse definitieve opslag van kort levend radioactief afval moet zelfs nog eerder gebeuren: zo'n opslagplaats moet uiterlijk 2013 in bedrijf komen.

Het Europees Parlement is tegen die datum. Daarom stelt de EC op 8 september 2004 voor dat elke lidstaat "de mogelijkheid moet bestuderen om de voorkeur te geven aan de oplossing van de diepe ondergrondse opslag". Elke lidstaat moet - als er nog geen ondergrondse opslag is - in een tijdtabel aangeven wanneer een vergunning voor het onderzoek van de gekozen opslagplaats afgegeven zal worden én wanneer de vergunning voor het begin van de opslag verwacht wordt. Het plan moet nog besproken worden door het Europees Parlement en de ministerraad. In november 2005 laat de Europese Commissie weten aan het plan vast te houden. De EU Finland wil in de 2e helft van 2006 dit plan weer oppakken en afronden. Er is echter nog steeds geen gekwalificeerde meerderheid voor een verplichtende richtlijn om deze kwestie te regelen (een aantal lidstaten wil dat niet via een richtlijn). Als het plan toch onveranderd aangenomen wordt, moet dus ook de Nederlandse regering weer gaan studeren op opslag in zoutkoepels en kleilagen. Ook kan er vanuit de EC grote druk komen om nu eindelijk eens over te gaan tot proefboringen in de zoutkoepels en ander onderzoek. Niet voor niets houden de plannen immers "een verplichte verhoging van de onderzoeks- en ontwikkelingsinspanning terzake" in.

2004/2005 Rathenau Instituut eenzijdig over kernafval

Het Rathenau Instituut (RI) organiseert in opdracht van en betaald door de regering maatschappelijke debatten. Het RI brengt in april 2004 een rapport uit over kernenergie met de titel "Het nucleaire landschap". Volgens Jan Staman, directeur van het RI, geeft het rapport "een evenwichtig overzicht van de stand van zaken rond kernenergie". Dit geldt echter niet voor de zaken waar milieuorganisaties van Groningen, Friesland en Drenthe zich veel mee bezig hebben gehouden, namelijk de verwerking en opslag van radioactief afval in zoutkoepels. Opmerkelijk is om te beginnen dat het woord "zoutkoepels" niet in het rapport van het RI

voorkomt. Wel gebruikt men één keer het woord steenzout, als men stelt dat ondergrondse opslag in dit zout "in principe mogelijk is".

Ondergrondse opslag heet ook wel eindberging. Volgens het rapport vinden "veel experts" deze eindberging op een veilige manier mogelijk is, "maar het is zeker niet onomstreden". Waarom opslag in zout omstreden is, wordt niet uitgelegd. Op geen enkele manier wordt verwezen naar de discussie die al vanaf 1976 gevoerd wordt over de opslag van radioactief afval in zoutkoepels. Ook zwijgt het RI over de vele vraagtekens bij opslag in zoutkoepels. Het zoutkoepeloverleg, een samenwerkingsverband van lokale en regionale groepen, daarentegen stelt: zout is onder invloed van radioactiviteit een explosief mengsel en uit de ervaringen met opslag in buitenlands zout kunnen we leren dat we beter niet aan deze opslag kunnen beginnen.

Het RI organiseert op 25 februari 2005 een discussie over "Het nucleaire landschap". Daarvoor werden noordelijke organisaties niet uitgenodigd. Wel gingen protesten de deur uit. Het RI concludeert vervolgens in maart 2005 dat het probleem van kernafval niet is opgelost.

Juli 2005

Energierapport regering

Het Energierapport van de regering van 8 juli 2005 zegt dat de regering het onderzoek naar het kernafvalprobleem op peil wil houden. Intussen wil de regering wel de zeggenschap over de bodem naar zich toetrekken. Zo staat het in de Mijnbouwwet. Maar het Noorden eist dat de Kamer dit tegenhoudt. Dit gebeurde in maart 2006.

November 2005

"Samen met (inter)nationale partners zullen nieuwe technieken voor de radioactieve afvalverwerking moeten worden ontwikkeld." Dat staat in een manifest over de energievoorziening voor de toekomst dat het CDA in november 2005 heeft vastgesteld. Bij die nieuwe technieken doelt het CDA op de verkorting van de gevaarperiode van kernafval. Maar zelfs voorstanders van kernenergie stellen dat het technische bewijs dat die verkorting werkt er niet voor 2025 komt. In feite betekent doorgaan met kernenergie dus doorgaan met maken van gevaarlijk radioactief.

December 2005

De aankondiging van de proefboringen in de Noordelijke zoutkoepels voor de opslag van radioactief afval in 1976 was – in de visie van de atoomlobby - een enorme tactische fout, die de plannen voor de bouw van nieuwe kerncentrales verhinderde. Dat staat in het boek "Dertig Jaar Nederlands Energiebeleid" van medewerkers van Clingendael, die tot in de jaren-80 bij het ministerie van Economische Zaken werkten aan kernenergie; dit boek is in december 2005 verschenen.

Hier blijkt uit dat het verzet tegen de proefboringen veel gevolgen gehad heeft.

3 februari 2006

In het energieblad Stroom van 3 februari j.l. stelt Hans Codée van COVRA, de Centrale Organisatie Voor Radioactief Afval dat kernafval geen probleem meer is. De COVRA zorgt voor tijdelijke bovengrondse opslag van het kernafval en heeft sinds kort ook de verantwoordelijkheid voor onderzoek naar de opslag. Codée pleit voor opslag van hoogradioactief afval in zoutkoepels, dat moet volgens hem op den duur gebeuren. Opslag kost volgens hem 1,3 miljard euro.

15 februari 2006

Staatssecretaris Van Geel van Milieu blijkt te weten waar nieuwe kerncentrales zouden moeten komen, onder meer aan de Eemshaven.

April 2006

De ingenieursvereniging Koninklijk Instituut voor Ingenieurs (KivI) start campagne voor kernenergie. Het KivI publiceert fact sheets, ook over kernafval. Daarin staat: "Diverse internationale studies hebben aangetoond dat het afval definitief van de samenleving kan worden afgesloten door het op te bergen in geologisch stabiele lagen (zout, klei, graniet)." Dat er echter ook diverse studies zijn over de gevaren van de opslag, daarover zwijgt het KivI. Wel volgt uit de visie van het KivI dat het onderwerp opslag kernafval in zoutkoepels weer snel op de agenda kan komen.

25 april 2006

In de Toekomstagenda Milieu van schrijft staatssecretaris Van Geel dat de regering "rond de zomer 2006" een notitie "stuurt waarin komt te staan onder welke

randvoorwaarden de bouw van nieuwe kerncentrales in Nederland acceptabel wordt geacht" ... "Het kabinet wil toewerken naar duidelijkheid over de uiteindelijke bestemming van het nucleaire afval".

Commentaar: bij de uiteindelijke bestemming dacht de regering tot nu toe aan opslag in zoutkoepels of kleilagen.....

15 juni 2006

Het Zoutkoepeloverleg stuurt staatssecretaris Van Geel een brief met de vraag of de regering wil stoppen met de plannen voor opslag van kernafval in zoutkoepels of kleilagen.

We zijn benieuwd wat Van Geel zal antwoorden. (wordt dus vervolgd!!)